

U m ě n í   n e s t á r n o u t

Milý pane doktore,

v těchto dnech jste - možná trochu proti své vůli - nucen oslavovat životní jubileum. Při této příležitosti o Vás řeknou jiní a povolanější, co všechno jste dělal - a zaplať Pánbůh stále ještě děláte - pro českou literaturu. Zatímco se mnozí mladší obrátili k literárněvědnému bádání zády /omlouvá je, že byli obráceni?/, Vy jste neodpovídal a Vaše moudré snažení se tak stalo dokladem veliké a vzácné lásky k věci.

A nejen to. Tato Vaše obdivuhodná posedlost je přesvědčivým důkazem i o tom, že se Vám podařilo objevit recept, jak nestárnout. Je záviděníhodný ve své prostotě - stačí si uchovat duchovní mladost, životní optimismus a chuť k práci. /Ale jen tak mezi námi - cožpak Vy byste si našel na stárnutí č a s ?/

Jubilantovi se sluší popřát a poděkovat.

Výčet toho, zač by Vám mělo být děkováno, by byl dlouhý a přepestrý; sama poděkuji alespoň za ty krásné chvíle, kdy jsem směla přihlížet, jak se dělá slovník českých spisovatelů.

Zbývá ještě popřát, ale jak - aby nezůstalo jen u dobře míněného, leč obligátního blahopřání "zdraví, štěstí, dlouhá léta". Zkusím to oklikou.

Před časem jsem náhodou listovala v Gellnerovi - a ten, ten už pro mne zůstane jednou provždy spojen s Vaším jménem. Vzpomněla jsem si přitom na jedno dávné, družné sezení, kdy se zrodil půvabný a dosud neuskutečněný plán. Kdosi navrhl /uhádnete kdo?/ uspořádat ve Viole večer Gellnerovy poezie. S jednoduchou výpravou - na prázdném jevišti pouze žebřík a na něm budete Vy recitovat básníkovy verše.

A tak Vám z celého srdce přeju, aby se Vaše další životní výročí slavilo právě takovým pořadem ve Viole.

Helena Korecká

Srdcečně Vaše

Červenec 1981.

Helena Korecká